מתני' [ז] *בהמה שמת עוברה בתוך מעיה והושיט הרועה את ידו ונגע בו בין בבהמה טמאה בין בבהמה טהורה *טהור ר' יוסי הגלילי אומר בטמאה טמא ובטהורה טהור:

גמ' מאי טעמא דתנא קמא? אמר רב חסדא קל וחומר: אם הועילה אמו להתירו באכילה לא תועיל לו לטהורה מידי נבלה, אשכחן בהמה טהורה, בהמה טמאה מנלן? אמר קרא *וכי ימות מן הבהמה זו בהמה טמאה "אשר היא לכם לאכלה" זו בהמה טהורה איתקש בהמה טמאה לבהמה טהורה מה בהמה טהורה עוברה טהור אף בהמה טמאה עוברה טהור, ור' יוסי הגלילי מאי טעמא? אמר ר' יצחק דאמר קרא *וכל הולך על כפין בכל אשר הוא הולכת וגו' מהלכי כפים בחיה טמאתי לך, אלא מעתה 'קלוט במעי פרה ליטמא' דמהלכי כפים בחיה הוא? מהלכי כפים במהלכי ארבע והאי מהלכי ארבע במהלכי שמנה הוא, 'פרה במעי גמל' לא תטמא דמהלכי שמנה במהלכי ארבע הוא? 'הולך' וכל הולך' לרבות פרה במעי גמל, 'קלוט במעי קלוטה ליטמא דמהלכי ארבע במהלכי ארבע הוא? להכי אתני ק"ו דרב חסדא, מתקיף לה רב אחדבוי בר אמי חזיר במעי חזירתא לא ליטמא דמהלכי שמנה במהלכי שמנה הוא? [א] אלא אמר רב נחמן בר יצחק מהכא *נפש (כי) תגע בכל *טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא וכי נבלת בהמה טמאה מטמאה ובטהורה לא מטמאה? אלא איזה זה, זה עובר: שבטמאה טמא ובטהורה טהור, ומאחר דנפקא ליה מדרב נחמן בר יצחק, דרבי יצחק ל"ל? אי לאו דר' יצחק הוה אמינא כוליה *לכדרבי הוא דאתא, קמ"ל, תניא אמר ר' יונתן נמתי לו לבן עזאי למדנו: נבלת בהמה טהורה שבטמאה, ונבלת בהמה טמאה שבטמאה, נבלת חיה טמאה שבטמאה, נבלת חיה טהורה - לא למדנו - מניין? נם לי כל הולך על כפין בכל הרוח ההולכת נמתי לו וכי נאמר 'וכל חיה' והלא לא נאמר אלא "בכל החיה" למהלכי "כפים" בחיה הוא דאתא, נם לי ומה ישמעאל אומר בדבר הזה? נמתי לו *וכי ימות מן הבהמה זו בהמה טמאה "אשר היא לכם לאכלה" זו בהמה טהורה למדנו: חיה בכלל בהמה, ובהמה בכלל חיה: חיה טהורה בכלל בהמה טהורה, חיה טמאה בכלל בהמה טמאה, בהמה

מתני' [ז] בהמה שמת עוברה בתוך מעיה והושיט הרועה את ידו ונגע בו בין בבהמה טמאה בין בבהמה טהורה *טהור ר' יוסי הגלילי אומר בטמאה טמא ובטהורה טהור:

גמ' מאי טעמא דתנא קמא? אמר רב חסדא קל וחומר: אם הועילה אמו להתירו באכילה לא תועיל לו לטהורה מידי נבלה, אשכחן בהמה טהורה, בהמה טמאה מנלן? אמר קרא *וכי ימות מן הבהמה זו בהמה טמאה "אשר היא לכם לאכלה" זו בהמה טהורה איתקש בהמה טמאה לבהמה טהורה מה בהמה טהורה עוברה טהור אף בהמה טמאה עוברה טהור, ור' יוסי הגלילי מאי טעמא? אמר ר' יצחק דאמר קרא *וכל הולך על כפין בכל אשר הוא הולכת וגו' מהלכי כפים בחיה טמאתי לך, אלא מעתה 'קלוט במעי פרה ליטמא' דמהלכי כפים בחיה הוא? מהלכי כפים במהלכי ארבע והאי מהלכי ארבע במהלכי שמנה הוא, 'פרה במעי גמל' לא תטמא דמהלכי שמנה במהלכי ארבע הוא? 'הולך' וכל הולך' לרבות פרה במעי גמל, 'קלוט במעי קלוטה ליטמא דמהלכי ארבע במהלכי ארבע הוא? להכי אתני ק"ו דרב חסדא, מתקיף לה רב אחדבוי בר אמי חזיר במעי חזירתא לא ליטמא דמהלכי שמנה במהלכי שמנה הוא? [א] אלא אמר רב נחמן בר יצחק מהכא *נפש (כי) תגע בכל *טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא וכי נבלת בהמה טמאה מטמאה ובטהורה לא מטמאה? אלא איזה זה, זה עובר: שבטמאה טמא ובטהורה טהור, ומאחר דנפקא ליה מדרב נחמן בר יצחק, דרבי יצחק ל"ל? אי לאו דר' יצחק הוה אמינא כוליה *לכדרבי הוא דאתא, קמ"ל, תניא אמר ר' יונתן נמתי לו לבן עזאי למדנו: נבלת בהמה טהורה שבטמאה, ונבלת בהמה טמאה שבטמאה, נבלת חיה טמאה שבטמאה, נבלת חיה טהורה - לא למדנו - מניין? נם לי כל הולך על כפין בכל הרוח ההולכת נמתי לו וכי נאמר 'וכל חיה' והלא לא נאמר אלא "בכל החיה" למהלכי "כפים" בחיה הוא דאתא, נם לי ומה ישמעאל אומר בדבר הזה? נמתי לו *וכי ימות מן הבהמה זו בהמה טמאה "אשר היא לכם לאכלה" זו בהמה טהורה למדנו: חיה בכלל בהמה, ובהמה בכלל חיה: חיה טהורה בכלל בהמה טהורה, חיה טמאה בכלל בהמה טמאה, בהמה

גרסי' תניא אמר ר' יונתן נמתי לו לבן עזאי • (ז) נמתי אמרתי למדנו ס' דכתיב "לו" בנבלת חיה טמאה "וכתיב "וכי ימות מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה" הרי חיה טמאה, ובהמה טמאה, ובהמה טהורה, אבל נבלת חיה טהורה לא למדנו שתטמא ומנין: בכל החיה • להביא חיה טהורה וכתיב בסיפיה הטונע בנבלתם יטמא: נמתי אמר לו מדאמרן • וכיון דפרט לך בהמה טהורה וטמאה, הרי חיה טהורה בכלל לפי שלמדנו במקום אחר חיה בכלל בהמה, ובהמה בכלל חיה כדאמרינן לקמן, ומנתה תנא לך חיה טהורה בכלל בהמה טהורה אם תלמוד לומר חיה טהורה בלום: טהורה בכלל בהמה טהורה, חיה טמאה בכלל בהמה טמאה, בהמה טמאה בכלל חיה: אלא מעתה קלוט במעי פרה ליטמא. השתא דאמרת מהלכי כפים בחיה טמאתי לך קלוט במעי פרה ליטמא כו': מהלכי ארבע במהלכי ארבע הוא • כלומר לא מצית אמרת הכי דכתיב כל הולך על גחון וכל הולך על כפין בכל הרוח התולכת על ארבע בעינן שיהא עובר ואם שוין כשם שהעובר טמא כך תהא האם טמאה: הואי מהלכי ארבע במהלכי שמנה: כלומר ראם פרסותיה מרוקות: אי לאו דרבי יצחק הוה אמינא כוליה כו'. כלומר חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה כוליה [לכדרבי] הוא דאתא לקמן קמ"ל דרבי יצחק: למדנו נבלת בהמה (טמאה) [טהורה] שטמא כו'. כלומר מכי יטמא מן הבהמה כראמרינן לעיל: נם לי הכל הולך על כפין בכל הרוח ההולכת אפי' הולכת חיה על ארבע טמא הוא לכם כל הטונע בנבלתה וגו': מהלכי כפים בחיה הוא • כלומר צריכא לן למידרש שעובר טמא במעי טמאה אע"פ שאמם בחיים וכדר' יצחק: בהמה

מעמא דתנא קמא • וא"ת ומאי קבעי והא עומאה בלועה היא ולא מטמא וי"ל דמשום דר' עקיבא מטמא לקמן (דף עב). עובר במעי אמה אלמלא דאמרינן לה ק"ו כדפירש בקונטרס דאפי' ר' עקיבא מודה הכא א"נ משום דהיה לו לטמאות מוכל הולך על כפין דנסמוך אפילו קלוט במעי קלוטה מי לאו ק"ו והשתא דאיכא ק"ו מוקי לה תנא קמא לדרשא אחריתי: **קלוט** במעי פרה ליטמא • הוה מצי לאשמועי דלהכי אלא ק"ו דרב חסדא אלא דעדיפא מינה: **קלוט** במעי קלוטה וא"ת ומאי פריך אין הכי נמי דאליבא דר' יוסי הגלילי קיימינן דדרים אחין בפרק ד' וה' (נ"ל מא:) נבי וכעל השור נקי דדרים נקי מדמי ולדות ומשמע דמוקי לה להגאתא עורו "ואם כן סבר כרבי שמעון דאסר קלוט כשילא לאויר העולם דנפקא מאה הגמל בפ"ק דבכורות (דף ז:) וי"ל "דעיקר ליה לישב מילתא דר' יוסי דהכא אפילו למאן דשרי קלוט א"נ הכא אפילו בראשו ורובו דומים לאמו דאפי' ר"ש מודה בהאיל דשרי כדמוכח התם: **"דיה"** שמאה בכלל בהמה שמאה להרבעה • דכל חד מטמע מידום כלומר דמחמת דחיה בכלל בהמה שמטע שפיר אסור להרבעה ומיהו בלאו הכי ידעינן דאפי' בעופות גמרי' הרבעה בהמתך בהמתך מסכת כדאמרי' בשור שנגח את הפר' (נ"ק מ:): ולרבנן

לה רב אחדבוי בר אמי חזיר במעי חזירתא לא ליטמא דמהלכי שמנה במהלכי שמנה הוא? [א] אלא אמר רב נחמן בר יצחק מהכא *נפש (כי) תגע בכל *טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא וכי נבלת בהמה טמאה מטמאה ובטהורה לא מטמאה? אלא איזה זה, זה עובר: שבטמאה טמא ובטהורה טהור, ומאחר דנפקא ליה מדרב נחמן בר יצחק, דרבי יצחק ל"ל? אי לאו דר' יצחק הוה אמינא כוליה *לכדרבי הוא דאתא, קמ"ל, תניא אמר ר' יונתן נמתי לו לבן עזאי למדנו: נבלת בהמה טהורה שבטמאה, ונבלת בהמה טמאה שבטמאה, נבלת חיה טמאה שבטמאה, נבלת חיה טהורה - לא למדנו - מניין? נם לי כל הולך על כפין בכל הרוח ההולכת נמתי לו וכי נאמר 'וכל חיה' והלא לא נאמר אלא "בכל החיה" למהלכי "כפים" בחיה הוא דאתא, נם לי ומה ישמעאל אומר בדבר הזה? נמתי לו *וכי ימות מן הבהמה זו בהמה טמאה "אשר היא לכם לאכלה" זו בהמה טהורה למדנו: חיה בכלל בהמה, ובהמה בכלל חיה: חיה טהורה בכלל בהמה טהורה, חיה טמאה בכלל בהמה טמאה, בהמה

מתרוייהו מפרש בגמ': **גמ'** קל' • לתוך מעיה: מהור • טעמא דתנא קמא • וא"ת ומאי קבעי והא עומאה בלועה היא ולא מטמא וי"ל דמשום דר' עקיבא מטמא לקמן (דף עב). עובר במעי אמה אלמלא דאמרינן לה ק"ו כדפירש בקונטרס דאפי' ר' עקיבא מודה הכא א"נ משום דהיה לו לטמאות מוכל הולך על כפין דנסמוך אפילו קלוט במעי קלוטה מי לאו ק"ו והשתא דאיכא ק"ו מוקי לה תנא קמא לדרשא אחריתי: **קלוט** במעי פרה ליטמא • הוה מצי לאשמועי דלהכי אלא ק"ו דרב חסדא אלא דעדיפא מינה: **קלוט** במעי קלוטה וא"ת ומאי פריך אין הכי נמי דאליבא דר' יוסי הגלילי קיימינן דדרים אחין בפרק ד' וה' (נ"ק מא:) נבי וכעל השור נקי דדרים נקי מדמי ולדות ומשמע דמוקי לה להגאתא עורו "ואם כן סבר כרבי שמעון דאסר קלוט כשילא לאויר העולם דנפקא מאה הגמל בפ"ק דבכורות (דף ז:) וי"ל "דעיקר ליה לישב מילתא דר' יוסי דהכא אפילו למאן דשרי קלוט א"נ הכא אפילו בראשו ורובו דומים לאמו דאפי' ר"ש מודה בהאיל דשרי כדמוכח התם: **"דיה"** שמאה בכלל בהמה שמאה להרבעה • דכל חד מטמע מידום כלומר דמחמת דחיה בכלל בהמה שמטע שפיר אסור להרבעה ומיהו בלאו הכי ידעינן דאפי' בעופות גמרי' הרבעה בהמתך בהמתך מסכת כדאמרי' בשור שנגח את הפר' (נ"ק מ:): ולרבנן

[עיין לקמן עמ'.]

[עיין לקמן עמ'.]

[עיין לקמן עמ'.]